

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 2ας Δεκεμβρίου 2004*

Στην υπόθεση C-226/03 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, ασκηθείσα στις 22 Μαΐου 2003,

José Martí Peix SA, με έδρα την Huelva (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τους J.-R. García-Gallardo Gil-Fournier και D. Domínguez Pérez, δικηγόρους,

αναιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι η:

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την S. Pardo Quintillán και τον J. Guerra Fernández, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet και N. Colneric (εισηγήτρια), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano

γραμματέας: M. Múgica Arzamendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 10ης Ιουνίου 2004,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν οι διάδικοι,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 7ης Σεπτεμβρίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την παρούσα αίτηση αναίρεσεως, η εταιρία José Martí Peix SA (στο εξής: «προσφεύγουσα» ή «αναιρεσείουσα»), ζητεί την αναίρεση της απόφασης του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 13ης Μαρτίου 2003 στην υπόθεση

T-125/01, José Martí Reix κατά Επιτροπής (Συλλογή 2003, σ. II-865, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή της εταιρίας αυτής, που είχε ως αίτημα την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής της 19ης Μαρτίου 2001, με την οποία μειώθηκε η χρηματοδοτική συνδρομή που είχε χορηγηθεί το 1991 στην αναιρεσείουσα για ένα σχέδιο συστάσεως μεικτής ισπανο-αγκολέζικης εταιρίας στον τομέα της αλιείας και διατάχθηκε η αναιρεσείουσα να αποδώσει το ποσό των 639 520 ευρώ (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής).

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Το άρθρο 44, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 4028/86 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1986, σχετικά με κοινοτικές δράσεις για τη βελτίωση και την προσαρμογή των διαρθρώσεων του τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας (ΕΕ L 376, σ. 7), προβλέπει τα εξής:

«Καθ' όλη τη διάρκεια της κοινοτικής παρέμβασης, η αρχή ή ο οργανισμός που ορίζεται για τον σκοπό αυτό από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος διαβιβάζει στην Επιτροπή, μετά από αίτησή της, όλα τα δικαιολογητικά και όλα τα έγγραφα που αποδεικνύουν την εκπλήρωση των οικονομικών ή άλλων προϋποθέσεων που επιβάλλονται για κάθε σχέδιο. Η Επιτροπή δύναται να αποφασίσει την αναστολή, τη μείωση ή την κατάργηση της συνδρομής σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 47:

— αν το σχέδιο δεν εκτελείται σύμφωνα με τις προβλέψεις ή

— αν δεν πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις που επιβλήθηκαν ή

- αν ο δικαιούχος, αντίθετα προς τις πληροφορίες που περιλαμβάνονται στην αίτησή του και επαναλαμβάνονται στην απόφαση για χορήγηση συνδρομής, δεν έχει αρχίσει, σε προθεσμία ενός έτους από την κοινοποίηση της απόφασης αυτής, να πραγματοποιεί τις εργασίες ή αν δεν έχει προσκομίσει, πριν από τη λήξη της προθεσμίας αυτής, ικανοποιητικές εγγυήσεις για την εκτέλεση του σχεδίου ή

- αν ο δικαιούχος δεν τελειώνει τις εργασίες σε προθεσμία δύο ετών από την έναρξή τους, εκτός από περίπτωση ανωτέρας βίας.

Η απόφαση κοινοποιείται στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος καθώς και στον δικαιούχο.

Η Επιτροπή προβαίνει στην ανάκτηση των ποσών η καταβολή των οποίων δεν ήταν ή δεν είναι δικαιολογημένη.»

- 3 Τα άρθρα 1 και 3 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 312, σ. 1), ορίζουν τα εξής:

«Άρθρο 1

1. Για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων θεσπίζονται γενικοί κανόνες σχετικά με ομοιογενείς ελέγχους, καθώς και με διοικητικά μέτρα και κυρώσεις για τις παρατυπίες βάσει του κοινοτικού δικαίου.

2. Παρατυπία συνιστά κάθε παράβαση διάταξης του κοινοτικού δικαίου που προκύπτει από πράξη ή παράλειψη ενός οικονομικού φορέα, με πραγματικό ή ενδεχόμενο αποτέλεσμα να ζημιωθεί ο γενικός προϋπολογισμός των Κοινοτήτων ή προϋπολογισμός διαχειριζόμενος από τις Κοινότητες, είτε με τη μείωση ή ματαίωση εσόδων που προέρχονται από ίδιους πόρους που εισπράττονται απευθείας για λογαριασμό της Κοινότητας, είτε με αδικαιολόγητη δαπάνη.

[...]

Άρθρο 3

1. Η προθεσμία παραγραφής της δίωξης είναι τετραετής από τη διάπραξη της παρατυπίας που ορίζεται στο άρθρο 1, παράγραφος 1. Ωστόσο, οι τομεακοί κανόνες μπορούν να προβλέπουν μικρότερη προθεσμία, η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη των τριών ετών.

Για τις διαρκείς ή επαναλαμβανόμενες παρατυπίες, η παραγραφή τρέχει από την ημέρα που έπαυσε η παρατυπία. Για τα πολυετή προγράμματα η προθεσμία παραγραφής συνεχίζεται σε κάθε περίπτωση ως την τελική ολοκλήρωση του προγράμματος.

Η παραγραφή της δίωξης διακόπτεται από κάθε πράξη που φέρεται εις γνώσιν του ενδιαφερόμενου, προέρχεται από την αρμόδια αρχή και αποσκοπεί στη διερεύνηση ή τη δίωξη της παρατυπίας. Η προθεσμία παραγραφής αρχίζει και πάλι να τρέχει μετά από κάθε διακοπή της.

Εντούτοις, η παραγραφή επέρχεται το αργότερο κατά τη λήξη χρονικού διαστήματος ίσου τουλάχιστον [με το διπλάσιο] της προθεσμίας παραγραφής, εφόσον η αρμόδια αρχή δεν έχει επιβάλει κάποια κύρωση, εκτός από τις περιπτώσεις που η διοικητική διαδικασία ανεστάλη σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1.

[...]»

Ιστορικό της διαφοράς

- 4 Το ιστορικό της διαφοράς που αφορούσε η προσφυγή που ασκήθηκε ενώπιον του Πρωτοδικείου εκτίθεται ως εξής στις σκέψεις 11 έως 34 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης:

«11 Τον Οκτώβριο του 1991, η [προσφεύγουσα] υπέβαλε στην Επιτροπή, μέσω των ισπανικών αρχών, αίτηση κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής βάσει του κανονισμού 4028/86 στο πλαίσιο ενός σχεδίου συστάσεως μεικτής ισπανικής και αγκολέζικης αλιευτικής εταιρίας. Το σχέδιο αυτό προέβλεπε τη μεταβίβαση, εν όψει ασκήσεως αλιείας, τριών σκαφών, ήτοι του PONDAL, του Periloja και του Sonia Rosal, στη μεικτή εταιρία που συνέστησαν η προσφεύγουσα, η πορτογαλική εταιρία Iberpesca - Sociedades de Pesca Ltda και ένας Αγκολέζος εταίρος, ο Empromar N'Gunza.

- 12 Με απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 1991 (στο εξής: απόφαση περί χορηγήσεως), η Επιτροπή παρέσχε για το σχέδιο που μνημονεύεται στην προηγούμενη σκέψη (σχέδιο SM/ESP/17/91, στο εξής: σχέδιο) κοινοτική συνδρομή ανωτάτου ύψους

1 349 550 ECU. Η απόφαση αυτή προέβλεπε ότι το Βασίλειο της Ισπανίας θα συμπλήρωνε την κοινοτική συνδρομή με ενίσχυση 269 910 ECU.

- 13 Τον Νοέμβριο του 1992, η μεικτή εταιρία, με την επωνυμία Ibermar Empresa de Pesca Ltda, συστάθηκε στη Λουάντα της Αγκόλας, [όπου και καταχωρίστηκε στα σχετικά μητρώα]. Τον Δεκέμβριο του 1992, τα τρία σκάφη της μεικτής εταιρίας νηολογήθηκαν στον λιμένα της Λουάντα.

- 14 Με απόφαση της 12ης Μαΐου 1993, η Επιτροπή, κατόπιν αιτήσεως της προσφεύγουσας, εξέδωσε τροποποιητική της αποφάσεως περί χορηγήσεως απόφαση. Η τροποποίηση συνίστατο στην αντικατάσταση, όσον αφορά τον εταίρο της τρίτης χώρας, δηλαδή τον Empromar N'Gunza, από την εταιρία Marang, Pesca e Industrias de Pesca Ltda.

- 15 Στις 18 Μαΐου 1993, η Επιτροπή έλαβε, μέσω των ισπανικών αρχών, αίτηση πληρωμής της πρώτης δόσεως της συνδρομής με ημερομηνία 10 Μαΐου 1993. Η αίτηση αυτή συνοδευόταν με μια σειρά εγγράφων και πιστοποιητικών σχετικών με τη σύσταση της μεικτής εταιρίας, τη νηολόγηση των σκαφών στον λιμένα της Λουάντα, τη διαγραφή τους από το κοινοτικό νηολόγιο και τη λήψη των απαιτούμενων αδειών αλιείας.

- 16 Στις 24 Ιουνίου 1993, η Επιτροπή κατέβαλε το 80 % της συνδρομής.

- 17 Στις 20 Μαΐου 1994, η προσφεύγουσα υπέβαλε στις ισπανικές αρχές αίτηση πληρωμής του υπολοίπου της συνδρομής. Η αίτηση αυτή συνοδευόταν από την

πρώτη περιοδική έκθεση που κάλυπτε το χρονικό διάστημα δραστηριότητας που περιλαμβάνεται μεταξύ της 20ής Απριλίου 1993 και της 20ής Απριλίου 1994. Στην έκθεση αυτή αναφέρονταν, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

“Οι μακροπρόθεσμοι στόχοι μας έπρεπε να τροποποιηθούν λόγω του ναυαγίου του Rondal στις 20 Ιουλίου 1993. Ζητήσαμε αμέσως από τις υπεύθυνες για την αλιεία στην Αγκόλα αρχές την αντικατάστασή του από άλλο σκάφος του στόλου μας, πλην όμως κατά το χρονικό σημείο συντάξεως της εκθέσεως αυτής εξακολουθούμε να μην έχουμε λάβει την [άδεια] για να προβούμε στην αντικατάστασή του [...]”.

- 18 Η Επιτροπή έλαβε την αίτηση που μνημονεύεται στην προηγούμενη σκέψη στις 7 Σεπτεμβρίου 1994 και προέβη στην πληρωμή του υπολοίπου της συνδρομής στις 14 Σεπτεμβρίου 1994.
- 19 Στις 6 Νοεμβρίου 1995, η Επιτροπή έλαβε τη δεύτερη περιοδική έκθεση, με ημερομηνία 19 Ιουνίου 1995, που κάλυπτε το χρονικό διάστημα δραστηριότητας το οποίο περιλαμβάνεται μεταξύ της 20ής Μαΐου 1994 και της 20ής Μαΐου 1995. Η έκθεση αυτή μνημόνευε το ναυάγιο του Rondal στις 20 Ιουλίου 1993 και ανέφερε τις δυσκολίες αντικαταστάσεως αυτού του σκάφους λόγω ενδοιασμών των αρχών της Αγκόλας.
- 20 Με έγγραφο της 20ής Δεκεμβρίου 1996, η Επιτροπή, δεδομένου ότι δεν είχε λάβει την τρίτη περιοδική έκθεση δραστηριότητας, ζήτησε πληροφορίες σχετικά από τις ισπανικές αρχές, οι οποίες της απάντησαν, με έγγραφο της 22ας Ιανουαρίου 1997, ότι η έκθεση αυτή ήταν υπό κατάρτιση.
- 21 Στις 20 Φεβρουαρίου 1997, οι ισπανικές αρχές έλαβαν έγγραφο της προσφεύγουσας, με ημερομηνία 31 Ιανουαρίου 1997, το οποίο ανέφερε δυσχέρειες διαχειρίσεως της μεικτής εταιρίας συνδεόμενες με τις απαιτήσεις

που έθετε ο Αγκολέζος εταίρος και ζητούσε, λόγω των δυσχερειών αυτών, αλλαγή τρίτης χώρας για τα σκάφη Periloja και Sonia Rosal. Στο έγγραφο αυτό, η προσφεύγουσα επισήμανε τη μεταβίβαση των δύο αυτών σκαφών στη μεικτή εταιρία Peix Camerún SARL και ζήτησε την έγκριση να υποβάλει την τρίτη περιοδική έκθεση δραστηριότητας στο πλαίσιο που διαμορφώθηκε με την τελευταία αυτή εταιρία.

- 22 Με έγγραφο της 4ης Φεβρουαρίου 1997, το οποίο περιήλθε στην Επιτροπή στις 5 Μαρτίου 1997, οι ισπανικές αρχές τής διαβίβασαν τα αιτήματα που διατύπωσε η προσφεύγουσα, με τη σχετική τεκμηρίωση, δηλώνοντας ότι διετίθεντο ευνοϊκώς ως προς αυτά.
- 23 Στις 4 Απριλίου 1997, η Επιτροπή απάντησε στις ισπανικές αρχές ότι η τρίτη περιοδική έκθεση δραστηριότητας έπρεπε να είχε κατατεθεί τον Σεπτέμβριο του 1996 και, κατά συνέπεια, η έκθεση αυτή έπρεπε να είχε υποβληθεί ως συνέχεια των προηγούμενων εκθέσεων και όχι υπό τη νέα προοπτική που προτείνει η προσφεύγουσα.
- 24 Με έγγραφο της 18ης Ιουνίου 1997, η Επιτροπή ζήτησε από τις ισπανικές αρχές να της διαβιβάσουν αμελλητί την τρίτη περιοδική έκθεση δραστηριότητας.
- 25 Τον Σεπτέμβριο του 1997, η τρίτη περιοδική έκθεση δραστηριότητας, που κάλυπτε το χρονικό διάστημα μεταξύ της 20ής Μαΐου 1995 και της 20ής Μαΐου 1996, περιήλθε στην Επιτροπή. Στην έκθεση αυτή αναφέρονταν πράξεις συμπεριφοράς του Αγκολέζου εταίρου που εμπόδισαν την κανονική συνέχιση των αλιευτικών δραστηριοτήτων. Η έκθεση εξέθετε ότι οι τελευταίες εκφορτώσεις ψαριών προελεύσεως Αγκόλας ανάγονταν στον Μάρτιο του

1995 και ότι, εν όψει των δυσχερειών που συνδέονταν με τις ανωτέρω πράξεις συμπεριφοράς, οι κοινοτικοί εταίροι αποφάσισαν να πωλήσουν τα μερίδιά τους της μεικτής εταιρίας στον Αγκολέζο εταίρο και να εξαγοράσουν τα πλοία που είχαν διατεθεί στο σχέδιο. Η έκθεση μνημόνευε ότι, μετά την εξαγορά τους, τα πλοία μεταφέρθηκαν από την προσφεύγουσα σε λιμένα της Νιγηρίας όπου υποβλήθηκαν σε επισκευές το 1996.

26 Με έγγραφο της 6ης Μαρτίου 1998, η προσφεύγουσα, απαντώντας σε αίτημα των ισπανικών αρχών της 26ης Φεβρουαρίου 1998, τους έδωσε διευκρινίσεις για την πραγματοποίηση του σχεδίου. Στο έγγραφο αυτό αναφερόταν ότι τα πλοία της μεικτής εταιρίας είχαν εγκαταλείψει τα ύδατα της Αγκόλας κατά το πρώτο τετράμηνο του 1995. Από τα συνημμένα στο εν λόγω έγγραφο προέκυπτε ότι η μεταβίβαση από τους κοινοτικούς εφοπλιστές των μεριδίων τους στη μεικτή εταιρία προς τον Αγκολέζο εταίρο χρονολογούνταν από τις 3 Φεβρουαρίου 1995.

27 Με έγγραφο της 26ης Ιουνίου 1998, η Επιτροπή ζήτησε από τις ισπανικές αρχές πληροφορίες σχετικές με το στάδιο πραγματοποιήσεως του σχεδίου. Απαντώντας σ' αυτό το έγγραφο, οι εν λόγω αρχές απηύθυναν στην Επιτροπή, στις 2 Ιουλίου 1998, το έγγραφο της προσφεύγουσας της 6ης Μαρτίου 1998.

Η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία

28 Με επιστολή της 26ης Ιουλίου 1999 προς την προσφεύγουσα και τις ισπανικές αρχές, ο Cavaoko, γενικός διευθυντής της Γενικής Διευθύνσεως (ΓΔ XIV) Αλιεία της Επιτροπής, παρατήρησε ότι, σύμφωνα με το άρθρο 44, παράγραφος 1, του κανονισμού 4028/86, η Επιτροπή αποφάσισε να μειώσει τη συνδρομή που είχε χορηγηθεί αρχικά για το σχέδιο διότι, σε αντίθεση προς τους όρους που καθορίζονται από τον εν λόγω κανονισμό και από τον κανονισμό 1956/91, η μεικτή εταιρία δεν είχε εκμεταλλευτεί επί τρία έτη τους αλιευτικούς πόρους της τρίτης χώρας που μνημονεύεται στην απόφαση περί χορηγήσεως της συνδρομής. Όσον αφορά το πλοίο Pondal, το έγγραφο αυτό ανέφερε ότι από τα έγγραφα που είχε λάβει η Επιτροπή ήταν δυνατό να συναχθεί ότι το πλοίο

αυτό είχε ασκήσει τις δραστηριότητές του από τις 20 Απριλίου μέχρι τις 20 Ιουλίου 1993, ημερομηνία του ναυαγίου του, ήτοι επί τρεις μήνες, πράγμα που δικαιολογούσε μείωση της συνδρομής κατά 160 417 ECU. Προστέθηκε εντούτοις ότι ο υπολογισμός της Επιτροπής εξαρτήθηκε από τη λήψη στοιχείων που αποδεικνύουν ότι το ανωτέρω ναυάγιο συνιστούσε περίπτωση ανώτερης βίας. Όσον αφορά τα πλοία *Periloja* και *Sonia Rosal*, αναφέρθηκε ότι από τις πληροφορίες που διέθετε η Επιτροπή προέκυπτε ότι τα δύο αυτά πλοία είχαν ασκήσει τις δραστηριότητές τους στα ύδατα της Αγκόλας για λογαριασμό της μεικτής εταιρίας μεταξύ της 20ής Απριλίου 1993 και της 20ής Απριλίου 1994 καθώς και μεταξύ της 20ής Μαΐου 1994 και της 3ης Φεβρουαρίου 1995, ημερομηνίας πωλήσεως από την προσφεύγουσα των μεριδίων της στην εν λόγω εταιρία, ήτοι για συνολικό χρονικό διάστημα 21 μηνών, πράγμα που δικαιολογούσε μείωση της συνδρομής κατά 114 520 ECU. Συνολικώς, η [σχεδιαζόμενη] μείωση ανερχόταν επομένως σε 274 937 ECU, ποσό του οποίου η Επιτροπή σκόπευε να απαιτήσει την επιστροφή από την προσφεύγουσα, δεδομένου ότι προηγουμένως της είχε καταβληθεί στο ακέραιο η συνδρομή. Το έγγραφο ανέφερε ότι, ελλείψει ρητής συμφωνίας εκ μέρους της προσφεύγουσας, εντός τριάντα ημερών, για την προτεινόμενη λύση, η Επιτροπή θα συνέχιζε τη διαδικασία μειώσεως.

29 Στις 5 Οκτωβρίου 1999, η προσφεύγουσα απηύθυνε στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις της επί του εγγράφου της Επιτροπής της 26ης Ιουλίου 1999. Κατ' ουσίαν, παρέσχε στοιχεία προς απόδειξη ότι το ναυάγιο του πλοίου *Pondal* συνιστούσε περίπτωση ανώτερης βίας και εξέθεσε ότι προσπάθησε να αντικαταστήσει το πλοίο αυτό με άλλο πλοίο του στόλου της, πλην όμως αυτό ήταν αδύνατο λόγω της στάσεως των αρχών της Αγκόλας. Όσον αφορά τα πλοία *Periloja* και *Sonia Rosal*, διευκρίνισε ότι οι δυσχέρειες που προκλήθηκαν από τον Αγκολέζο εταίρο την υποχρέωσαν να μεταφέρει τη δραστηριότητα αυτών των πλοίων προς τα ύδατα του Καμερούν. Επισήμανε ότι η μεταβολή αυτή γνωστοποιήθηκε στις ισπανικές αρχές τον Ιανουάριο του 1997. Υπογράμμισε ότι είχαν πληρωθεί οι απαιτούμενες διατυπώσεις για τη σύσταση και τη λειτουργία της μεικτής εταιρίας και ότι οι δραστηριότητές της σκοπούσαν στον κατά προτεραιότητα εφοδιασμό της κοινοτικής αγοράς.

30 Στις 9 Νοεμβρίου 1999 πραγματοποιήθηκε σύσκεψη μεταξύ της Επιτροπής και της προσφεύγουσας.

- 31 Κατόπιν αυτής της συσκέψεως, η προσφεύγουσα απηύθυνε στην Επιτροπή, στις 18 Φεβρουαρίου 2000, ένα υπόμνημα με παρατηρήσεις στο οποίο πρότεινε την ένσταση της παραγραφής για τα καταγγελλόμενα από την Επιτροπή γεγονότα και προέβαλε την ύπαρξη παραβιάσεως, εκ μέρους της Επιτροπής, των αρχών της επιμέλειας και της χρηστής διοικήσεως.
- 32 Με έγγραφο της 25ης Μαΐου 2000 προς την προσφεύγουσα και τις ισπανικές αρχές, ο Smidt, γενικός διευθυντής της ΓΔ Αλιεία της Επιτροπής, εξέθεσε ότι από το περιεχόμενο των εγγράφων που προσκόμισε η προσφεύγουσα στις 5 Οκτωβρίου 1999 προέκυπτε ότι το ναυάγιο του Rondal επήλθε στις 13 Ιανουαρίου 1993 και όχι στις 20 Ιουλίου 1993, όπως είχε εκθέσει μέχρι τούδε η προσφεύγουσα στην Επιτροπή, και ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, η έλλειψη μνείας του εν λόγω ναυαγίου στο αίτημα πληρωμής της πρώτης δόσεως της συνδρομής που υπέβαλε η προσφεύγουσα τον Μάιο του 1993 και η μνεία της 20ής Ιουλίου 1993 ως ημερομηνίας επελεύσεως αυτού του ναυαγίου στην πρώτη και τη δεύτερη περιοδική έκθεση δραστηριότητας της μεικτής εταιρίας συνιστούσαν παρατυπίες που μπορούσαν να δικαιολογήσουν την κατάργηση της δόσεως της συνδρομής για το οικείο πλοίο. Δεδομένου ότι η δόση αυτή της συνδρομής αντιστοιχεί σε 525 000 ECU και ότι η Επιτροπή επιβεβαίωσε την άποψη που διατύπωσε στις 26 Ιουλίου 1999 όσον αφορά τα δύο άλλα πλοία της μεικτής εταιρίας, διατυπώθηκε, στο έγγραφο αυτό, η πρόθεση να καθοριστεί το συνολικό ύψος της μείωσης της συνδρομής σε 639 520 ECU. Στο έγγραφο εκφράζονται επίσης οι αντιρρήσεις της Επιτροπής έναντι των ισχυρισμών της προσφεύγουσας που αφορούν τα μελετώμενα μέτρα μείωσης και ανακτήσεως. Στο έγγραφο αυτό αναφέρεται ότι η Επιτροπή, σε περίπτωση κατά την οποία η προσφεύγουσα δεν γνωστοποιήσει, εντός 30 ημερών, τη συμφωνία της για την προτεινόμενη λύση ή στοιχεία ικανά να δικαιολογήσουν μεταβολή της θέσεως της Επιτροπής, η Επιτροπή θα συνέχιζε τις διαδικασίες μείωσης και ανακτήσεως.
- 33 Στις 10 Ιουλίου 2000, η προσφεύγουσα απηύθυνε στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις της επί του εγγράφου της Επιτροπής της 25ης Μαΐου 2000. Εκθέτει, κατ' ουσίαν, όσον αφορά το πλοίο Rondal, ότι το πλοίο αυτό ναυάγησε στις 13 Ιανουαρίου 1993, πλην όμως η διαγραφή του από το νηολόγιο της Αγκόλας πραγματοποιήθηκε μόλις στις 20 Ιουλίου 1993, πράγμα που εξηγεί την έλλειψη μνείας του ναυαγίου στο αίτημα πληρωμής της πρώτης δόσεως της συνδρομής και την αναφορά στην τελευταία αυτή ημερομηνία με την πρώτη

περιοδική έκθεση δραστηριότητας. Όσον αφορά τα δύο άλλα πλοία, προβάλλει ότι αποδείχθηκε ότι είχε ανακοινώσει τη μεταβολή της [τρίτης] χώρας στις ισπανικές αρχές τον Ιανουάριο του 1997. Επικαλέστηκε επίσης την καλή της πίστη στην υπόθεση αυτή.

- 34 Στις 19 Μαρτίου 2001, η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση με την οποία μειώθηκε σε 710 030 ευρώ η συνδρομή που χορηγήθηκε για το σχέδιο και διατάχθηκε η προσφεύγουσα να της επιστρέψει το ποσό των 639 520 ευρώ [...].»

Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 5 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 8 Ιουνίου 2001, η νυν αναιρεσιούσα άσκησε κατά της Επιτροπής, κατ' εφαρμογή του άρθρου 230 ΕΚ, προσφυγή για την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης του κοινοτικού αυτού οργάνου.
- 6 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή ως αβάσιμη.
- 7 Με τις σκέψεις 81 έως 95 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Πρωτοδικείο εξέτασε τον λόγο ακυρώσεως που αντλούσε η προσφεύγουσα, στηριζόμενη στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 2988/95, από την παραγραφή:

«81 Πρώτον, όσον αφορά τα περιστατικά που αφορούν το ναυάγιο του πλοίου *Rondal*, πρέπει να υπομνηστεί ότι η, ορθώς, διαπιστωθείσα παρατυπία στην προσβαλλόμενη απόφαση συνίσταται στο γεγονός ότι η προσφεύγουσα απέκρυψε, σ' ένα πρώτο στάδιο, το συμβάν αυτού του ναυαγίου και, σ' ένα

δεύτερο στάδιο, ανακοίνωσε εσφαλμένη ημερομηνία ως προς αυτό. Οι προσαπτόμενες στην προσφεύγουσα πράξεις συμπεριφοράς σε σχέση με το ναυάγιο του πλοίου Rondal πρέπει να θεωρηθούν ότι συνιστούν διαρκή παρατυπία, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2988/95, καθώς είχαν ένα πανομοιότυπο αντικείμενο, ήτοι παράβαση εκ μέρους της προσφεύγουσας του καθήκοντός της πληροφόρησης και εντιμότητας όσον αφορά αυτό το ναυάγιο. Επομένως, πρέπει να θεωρηθεί, σύμφωνα με την ίδια αυτή διάταξη, ότι, ως προς την παρατυπία που έχει σχέση με το πλοίο Rondal, ο χρόνος παραγραφής άρχισε να τρέχει “από την ημέρα που έπαυσε η παρατυπία”.

- 82 Συναφώς, μολονότι, βεβαίως, η προσφεύγουσα επισήμανε το συμβάν του ναυαγίου του πλοίου Rondal στην πρώτη περιοδική έκθεση δραστηριότητας της μεικτής εταιρίας που διαβιβάστηκε στις ισπανικές αρχές στις 20 Μαΐου 1994, όπως παραδέχθηκε κατά την επ’ ακροατηρίου συζήτηση, όμως με το υπόμνημά της της 5ης Οκτωβρίου 1999, που περιέχει τις παρατηρήσεις της επί του εγγράφου της Επιτροπής της 26ης Ιουλίου 1999, ανέφερε, για πρώτη φορά, στην Επιτροπή την ακριβή ημερομηνία αυτού του ναυαγίου, ήτοι την 13η Ιανουαρίου 1993, και όχι την 20ή Ιουλίου 1993 όπως είχε αναφέρει μέχρι τότε. Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να θεωρηθεί ότι η παρατυπία που συνδέεται με την εκ μέρους της προσφεύγουσας παράβαση του καθήκοντός της πληροφόρησης και εντιμότητας όσον αφορά το ναυάγιο του πλοίου Rondal έπαυσε στις 5 Οκτωβρίου 1999. Η προσφεύγουσα δεν μπορεί, υπό τις συνθήκες αυτές, να προβάλλει την παραγραφή των γεγονότων που διαπιστώθηκαν στην προσβαλλόμενη απόφαση σε σχέση με αυτό το πλοίο.

[...]

- 91 [...] Συναφώς, τα προσαπτόμενα περιστατικά όσον αφορά τα πλοία Periloja και Sonia Rosal πρέπει να θεωρηθούν ότι συνιστούν διαρκή παρατυπία, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2988/95, η οποία διήρκεσε μέχρι τις 20 Μαΐου 1996, ημερομηνία που αντιστοιχεί, σύμφωνα με την τρίτη περιοδική έκθεση δραστηριότητας της μεικτής εταιρίας, στο πέρας του υποχρεωτικού τριετούς χρονικού διαστήματος δραστηριότητας της εν λόγω εταιρίας και κατά την οποία η παρατυπία έλαβε οριστικά την

φερόμενη με την προσβαλλόμενη απόφαση μορφή, ήτοι την έλλειψη δραστηριότητας των ανωτέρω δύο πλοίων στα ύδατα της Αγκόλας επί 15 από τους 36 μήνες που συνιστούν το ανωτέρω χρονικό διάστημα. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο χρόνος παραγραφής των τεσσάρων ετών πρέπει, σύμφωνα με την ίδια αυτή διάταξη του κανονισμού 2988/95, να θεωρηθεί ότι άρχισε να τρέχει από την ημέρα που έπαυσε η παρατυπία, ήτοι, εν προκειμένω, από τις 20 Μαΐου 1996.

92 Δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2988/95, η παραγραφή διακόπτεται από κάθε πράξη που φέρεται σε γνώση του ενδιαφερομένου, προέρχεται από την αρμόδια αρχή και αποσκοπεί στη διερεύνηση ή στη δίωξη της παρατυπίας.

93 Εν προκειμένω, η Επιτροπή απηύθυνε στην προσφεύγουσα, στις 26 Ιουλίου 1999, έγγραφο πληροφορώντας την για την κίνηση διαδικασίας μείωσης συνδεόμενης με παρατυπίες που αφορούν, μεταξύ άλλων, την δραστηριότητα των πλοίων *Periloja* και *Sonia Rosal*. Από το άρθρο 44, παράγραφος 1, του κανονισμού 4028/86 [...] προκύπτει ότι η Επιτροπή ήταν η αρμόδια αρχή, κατά την έννοια της διατάξεως που παρατίθεται στην προηγούμενη σκέψη, για να μειώσει τη συνδρομή που χορηγήθηκε βάσει αυτού του κανονισμού. Επιπλέον, το έγγραφο της 26ης Ιουλίου 1999 πρέπει, όπως εκθέτει η προσφεύγουσα [...], να θεωρηθεί ότι σκοπεί στη δίωξη των προπαρατεθεισών παρατυπιών. Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να θεωρηθεί ως πράξη διακόπτουσα την παραγραφή κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2988/95.

94 Κατά συνέπεια, ακόμα και αν θεωρηθεί, βάσει του γράμματος του άρθρου 3, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 2988/95, ότι ο χρόνος παραγραφής των τεσσάρων ετών που ορίζεται σ' αυτή τη διάταξη αρχίζει να τρέχει, προκειμένου περί διαρκούς παρατυπίας, από την ημέρα κατά την οποία έπαυσε η εν λόγω παρατυπία, μολονότι η αρμόδια αρχή, όπως εν προκειμένω, έλαβε αργότερα γνώση αυτής της παρατυπίας, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η αποστολή του εγγράφου της 26 Ιουλίου 1999, που πραγματοποιήθηκε πριν από

τη λήξη του χρονικού διαστήματος των τεσσάρων ετών που άρχισε να τρέχει στις 20 Μαΐου 1996, διέκοψε το εν λόγω χρονικό διάστημα και είχε ως αποτέλεσμα την έναρξη νέου χρονικού διαστήματος τεσσάρων ετών από τις 26 Ιουλίου 1999. Κατά συνέπεια, κατά το χρονικό σημείο της εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα περιστατικά που συνιστούν την παρατυπία σε σχέση με τα πλοία Periloja και Sonia Rosal δεν είχαν υποκύψει στην παραγραφή.

95 Εν όψει των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να απορριφθεί ο λόγος που αντλείται από την παραγραφή.»

Τα αιτήματα των διαδίκων και ο λόγος αναιρέσεως

8 Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κρίνει την αίτηση αναιρέσεως παραδεκτή,
- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων τόσο για τη διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου όσο και για τη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου.

- 9 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως εν μέρει ως προδήλως απαράδεκτη ή, επικουρικά, ως αβάσιμη,
 - να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως κατά τα λοιπά ως αβάσιμη,
 - επικουρικά, αν ο λόγος αναιρέσεως γίνει δεκτός, να θεωρήσει βάσιμους τους ισχυρισμούς που διατύπωσε η Επιτροπή στο πέμπτο τμήμα του υπομνήματός της [μη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 3 του κανονισμού 2988/95 στις παρατυπίες που τελέστηκαν στην προκείμενη υπόθεση] και να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως ως αβάσιμη,
 - να καταδικάσει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα αμφότερων των βαθμών διαδικασίας.
- 10 Η αναιρεσείουσα προβάλλει ένα μόνο λόγο αναιρέσεως, ο οποίος αφορά την εσφαλμένη ερμηνεία της έννοιας «διαρκής παρατυπία» του άρθρου 3, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2988/95.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 11 Ενώπιον του Πρωτοδικείου η νυν αναιρεσείουσα υποστήριξε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής έπρεπε να ακυρωθεί, διότι κατά τον χρόνο της έκδοσής της οι πράξεις λόγω των οποίων αποφασίστηκε η μείωση της συνδρομής είχαν παραγραφεί.

- 12 Με την αίτηση αναιρέσεως, η αναιρεσειούσα ισχυρίζεται ότι κακώς το Πρωτοδικείο, με τις σκέψεις 81 και 91 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, απέρριψε τον ανωτέρω λόγο ακυρώσεως, δεχόμενο ότι οι πράξεις που της καταλογίζονταν έπρεπε να θεωρηθούν ότι συνιστούν διαρκή παρατυπία, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2988/95.
- 13 Ο μόνος αυτός λόγος αναιρέσεως έχει δύο σκέλη, από τα οποία το πρώτο αφορά την κατάσταση του σκάφους Rondal και το δεύτερο την κατάσταση των σκαφών Sonia Rosal και Periloja.
- 14 Ενδείκνυται να εξεταστεί καταρχάς το δεύτερο σκέλος.

Επί του δεύτερου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως: τα σκάφη Sonia Rosal και Periloja

- 15 Με το δεύτερο σκέλος του μόνου λόγου αναιρέσεως Sonia Rosal και Periloja από την Αγκόλα δεν είναι διαρκής, αν ληφθεί υπόψη το περιεχόμενο που έχει η έννοια «διαρκής παρατυπία» του άρθρου 3, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2988/95, αλλά «στιγμιαία», και ότι το σημείο ενάρξεως του χρόνου παραγραφής ήταν ο Φεβρουάριος 1995, όταν δηλαδή τα σκάφη αυτά εγκατέλειψαν τα ύδατα της Αγκόλας.
- 16 Συναφώς υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 2988/95, η ύπαρξη παρατυπίας προϋποθέτει παράβαση διάταξης του κοινοτικού δικαίου που προκύπτει «από πράξη ή παράλειψη ενός οικονομικού φορέα».

- 17 Όταν η παράλειψη που προκαλεί την παράβαση της διάταξης του κοινοτικού δικαίου συνεχίζεται, η παρατυπία είναι «διαρκής» κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2988/95.
- 18 Ορθώς το Πρωτοδικείο δέχτηκε, με τη σκέψη 91 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, αφενός ότι οι επικρινόμενες πράξεις ως προς τα σκάφη Periloja και Sonia Rosal έπρεπε να θεωρηθούν ότι συνιστούν διαρκή παρατυπία κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως και αφετέρου ότι η τετραετής παραγραφή έπρεπε να θεωρηθεί ότι άρχισε να τρέχει «από την ημέρα που έπαυσε η παρατυπία», δηλαδή εν προκειμένω από τις 20 Μαΐου 1996.
- 19 Συναφώς ενδείκνυται να υπενθυμιστεί ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) 1956/91 της Επιτροπής, της 21ης Ιουνίου 1991, για λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού 4028/86 (ΕΕ L 181, σ. 1), εφιστά, με το τμήμα Β του παραρτήματος Ι, την προσοχή αυτών που υποβάλλουν αίτηση για χρηματοδοτική συνδρομή στο γεγονός ότι προϋπόθεση της χορήγησης της συνδρομής αυτής είναι, μεταξύ άλλων, να προορίζεται η μεικτή εταιρία για την εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων που βρίσκονται στα ύδατα της οικείας τρίτης χώρας.
- 20 Από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι η αναιρεσείουσα ανέλαβε τη δέσμευση, σύμφωνα με την υποχρέωση που της επέβαλλε η απόφαση για τη χορήγηση της συνδρομής, σε συνδυασμό με την εφαρμοστέα νομοθεσία, να εκμεταλλευθεί, με τα σκάφη Periloja και Sonia Rosal, τους πόρους των υδάτων της Αγκόλας επί τρία έτη, δηλαδή μέχρι τις 20 Μαΐου 1996.
- 21 Κατά συνέπεια, η αναιρεσείουσα δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι η παρατυπία τελέστηκε απλώς τον Φεβρουάριο του 1995. Συγκεκριμένα, η παρατυπία, μολοντί άρχισε τότε, όταν δηλαδή τα εν λόγω σκάφη εγκατέλειψαν τα ύδατα της Αγκόλας, συνεχίστηκε μέχρι το τέλος της προαναφερθείσας τριετίας.

- 22 Από τις παραπάνω σκέψεις προκύπτει ότι το δεύτερο σκέλος του μόνου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του πρώτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως: το σκάφος Pondal

- 23 Με το πρώτο σκέλος του λόγου αναιρέσεως η αναιρεσείουσα διατυπώνει δύο αιτιάσεις.
- 24 Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει, πρώτον, ότι το στοιχείο στο οποίο βασίστηκε η κατάργηση της χρηματοδοτικής συνδρομής προέκυψε κατόπιν άκυρης διαδικασίας δίωξης, η οποία κινήθηκε τέσσερα και πλέον έτη μετά από την επέλευση της παρατυπίας, δηλαδή του ναυαγίου, και, δεύτερον, ότι είχε λήξει η προθεσμία παραγραφής ως προς την ανακοίνωση του ψευδούς στοιχείου.

Επί της δεύτερης αιτιάσεως

- 25 Με τη δεύτερη αιτίαση, που πρέπει να εξεταστεί πρώτη, η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι η ανακοίνωση του εσφαλμένου στοιχείου πρέπει να θεωρηθεί ως μία και μόνη παράβαση, η οποία τελέστηκε κατά την ημερομηνία της ανακοίνωσης του στοιχείου. Το χρονικό σημείο ενάρξεως της παραγραφής δεν είναι επομένως η ημερομηνία κατά την οποία η Επιτροπή διαπίστωσε το σφάλμα.
- 26 Ο τελευταίος αυτός ισχυρισμός είναι ορθός. Η προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής εκδόθηκε βάσει του άρθρου 44, παράγραφος 1, του κανονισμού 4028/86. Όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση, σε συνδυασμό με το έγγραφο

της 26ης Ιουλίου 1999 στο οποίο παραπέμπει η απόφαση αυτή, η Επιτροπή μείωσε τη συνδρομή που είχε χορηγηθεί αρχικά για το σχέδιο της αναιρεσείουσας, επειδή η αναιρεσείουσα δεν είχε τηρήσει τους όρους που έθεταν η απόφαση για τη χορήγηση της συνδρομής και η εφαρμοστέα κοινοτική νομοθεσία, καθόσον δεν είχε εκμεταλλευτεί τους αλιευτικούς πόρους της Αγκόλας επί τριετία. Συμπληρωματικά και μόνο η Επιτροπή διαπίστωσε, με την εν λόγω απόφαση, ότι το γεγονός ότι η αναιρεσείουσα δεν γνωστοποίησε κατά την υποβολή της αίτησης καταβολής της πρώτης δόσης της συνδρομής, δηλαδή στις 10 Μαΐου 1993, ότι το Pondal είχε ναυαγήσει στις 13 Ιανουαρίου 1993 συνιστούσε βαριά παράβαση.

- 27 Όπως και στην περίπτωση των σκαφών Sonia Rosal και Periloja, η παρατυπία σχετικά με το τρίτο σκάφος που αφορούσε το σχέδιο συνεχίστηκε μέχρι τη λήξη της τριετίας, δηλαδή μέχρι τις 20 Μαΐου 1996, και επομένως η ημερομηνία αυτή αποτελεί το χρονικό σημείο ενάρξεως της παραγραφής.
- 28 Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο, δεχόμενο με τις σκέψεις 81 και 82 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης ότι ο χρόνος παραγραφής σε σχέση με το σκάφος Pondal άρχισε να τρέχει στις 5 Οκτωβρίου 1999, υπέπεσε σε νομική πλάνη.
- 29 Εντούτοις, ακόμη και αν το σκεπτικό μιας απόφασης του Πρωτοδικείου ενέχει παραβίαση του κοινοτικού δικαίου, αλλά το διατακτικό της είναι βάσιμο για άλλους νομικούς λόγους, η αίτηση αναίρεσως απορρίπτεται (αποφάσεις της 9ης Ιουνίου 1992, C-30/91 P, Lestelle κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. I-3755, σκέψη 28, της 13ης Ιουλίου 2000, C-210/98 P, Salzgitter κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-5843, σκέψη 58, και της 10ης Δεκεμβρίου 2002, C-312/00 P, Επιτροπή κατά Camar και Tico, Συλλογή 2002, σ. I-11355, σκέψη 57).
- 30 Συναφώς επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το έγγραφο της Επιτροπής της 26ης Ιουλίου 1999 αποτελούσε πράξη που εκδόθηκε στο πλαίσιο της έρευνας της Επιτροπής, πράγμα που ομολογεί και η ίδια η αναιρεσείουσα στο σημείο 47 της αιτήσεως αναίρεσως. Σκοπός του εγγράφου αυτού ήταν κυρίως η δίωξη των παρατυπιών και η μείωση της συνδρομής σε συνάρτηση με τα λεπτομερέστερα στοιχεία που αφορούσαν το ναυάγιο του Pondal. Το έγγραφο αυτό διέκοψε την προθεσμία παραγραφής, με συνέπεια να μην παραγραφεί η δίωξη.

- 31 Δεν μπορεί να υποστηριχθεί, όπως πράττει η αναιρεσείουσα, ότι την παρατυπία συνιστά το εσφαλμένο πληροφοριακό στοιχείο και ότι επομένως η προθεσμία παραγραφής άρχισε να τρέχει στις 20 Μαΐου 1994, όταν δηλαδή η αναιρεσείουσα πληροφόρησε τις ισπανικές αρχές για το ναυάγιο του Røndal. Όπως προκύπτει από τη σκέψη 26 της παρούσας απόφασης, το στοιχείο αυτό δεν μπορεί λυσιτελώς να θεωρηθεί ως η παρατυπία που αποτέλεσε τον λόγο έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης της Επιτροπής.
- 32 Ούτε μπορεί να γίνει δεκτό ότι αρκεί συναφώς τα στοιχεία που παρέχει ο αποδέκτης της συνδρομής να είναι υπαρκτά και επαληθεύσιμα. Ακόμη και αν υποτεθεί ότι η Επιτροπή παρέβη στην προκειμένη περίπτωση το καθήκον επιμέλειας, δεν μπορεί να συναχθεί ότι η προθεσμία παραγραφής άρχισε να τρέχει πριν από την ημερομηνία της λήξης της υποχρέωσης της αναιρεσείουσας να εκμεταλλευθεί τους αλιευτικούς πόρους της Αγκόλας.
- 33 Κατά συνέπεια, η δεύτερη αιτίαση δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

Επί της πρώτης αιτιάσεως

- 34 Όσον αφορά την πρώτη αιτίαση, αρκεί η διαπίστωση ότι στηρίζεται σε εσφαλμένη βάση. Όπως δηλαδή εκτίθεται στη σκέψη 26 της παρούσας απόφασης, η παρατυπία συνίσταται εν προκειμένω στη μη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων της Αγκόλας επί τριετία με το σκάφος Røndal ή με άλλο σκάφος που θα αντικαθιστούσε το Røndal και όχι στο ναυάγιο του σκάφους αυτού, το οποίο μάλιστα συνέβη πριν από την έναρξη εκτελέσεως του σχεδίου.
- 35 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν χρειάζεται να ληφθεί απόφαση επί του παραδεκτού της αιτιάσεως αυτής, το οποίο αμφισβητεί η Επιτροπή.

- 36 Κατά συνέπεια, το πρώτο σκέλος του μόνου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.
- 37 Από το σύνολο των παραπάνω σκέψεων προκύπτει ότι η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 38 Το άρθρο 122, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας προβλέπει ότι, όταν η αίτηση αναιρέσεως απορρίπτεται ως αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαινεται επί των δικαστικών εξόδων. Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του ίδιου αυτού κανονισμού, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 118, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι ο λόγος αναιρέσεως που πρόβαλε η José Martí Reix SA απορρίφθηκε και η Επιτροπή είχε υποβάλει σχετικό αίτημα, η εν λόγω εταιρία πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την José Martí Reix SA στα δικαστικά έξοδα.

(υπογραφές)